

הוועדה למשנה לתכנון ובנייה - היתרים – תמליל

תיק מספר 2002/173.05

בנימין מטודלה 22, רחביה

מספר הוועדה: 9

מקום ההתכנסות: אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה: כ"א בסיון תשפ"ד (27.6.2024)

מזכיר הוועדה בדיון: נלי צדוק ודליה אלפסי

שעת תחילת הוועדה: 10:15

שעות סיום הוועדה: 15:00

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק בע"מ ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית
ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל
ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו
טעויות ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד-וורק ת ג ו R ים גולד וורק תמלול והקלטה

יו"ר אליעזר ראוכברגר:

אתה מעלה את זה? מני.

מני רחিমוב:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

כל טוב, חגי.

יוחנן וייצמן:

גשר לנכה.

אליעזר ראוכברגר:

גשר לנכה? אנשים מתנגדים לגשר לנכה?

מני רחिमוב:

לא, לא, זה לא גשר, אני אסביר עוד דקה, זה תיק, בוא אני אתחיל עד שייפתח.

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

מני רחिमוב:

קודם כל,

דליה אלפסי:

לפני הכול.

מני רחিমוב:

מה זה? אנחנו מדברים על תיק 2002/173.5, בכתובת בנימין מטודלה 22 ברחביה. מוצע לנו פה רמפה נגישות על גינה ציבורית, שמגרשת את המפלסים מהכביש לגבי הקומה ה – 00, ותוספת מה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

(לא ברור) בגובה?

מני רחिमוב:

נראה לי 2 או 3 מטר, ועוד במקום מדרגות, יש מדרגות היום, ועוד איזה, עוד איזה גינה כזאת, הם פשוט רוצים לעשות רמפות לעלות, כי יש שמה אנשים מבוגרים, אנשים נכים בבניין, המבקש הוא בן אדם נכה, ותוספת מעלית פנימית. התיק הזה עלה לדיון, אנחנו הבאנו אותו לדיון בדיוק,

אליעזר ראוכברגר:

אמרו מילואים, אני יודע מה?

מני רחिमוב:

לא, לא, התיק הזה עלה לדיון ב – 8.11.23, הבאנו את זה להכרעת וועדה, האם לזמן את המתנגד. הוועדה החליטה קודם כל לעניין שימור זה חשוב, שימור אישור את הבקשה, וועדת שימור דחו, ע"פ ייעוד של עו"ד דני ליבמן שהוא אישר את זה, שאפשר להסתמך על השימור, כי לא מדובר במבנה לשימור, אפשר להתקדם.

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן,

מני רחिमוב:

ולגבי, חשוב לציין גם שמדובר בשטח משותף, והתקבלו מעל שתי שליש חתימות. עכשיו מה שקורה הוועדה החליטה לתת לצדדים לדחות את ההכרעה, ולתת לצדדים להגיע, ל – 30 יום, שיגיעו להסדר בניהם. מה שקורה שבסוף לא הגיעו להסדר,

אליעזר ראוכברגר:

לא הצליחו.

מני רחিমוב:

פנה אלי עורך הבקשה שהוא היה במילואים והוא אמר - אנחנו לא מגיעים להסדר, בוא כבר תשבץ את התיק לדיון להתנגדויות, אנחנו מעדיפים להביא את זה. מה שקורה שמי שמתנגד,

אליעזר ראוכברגר:

מתנגדים,

מני רחिमוב:

זה בן אדם שהוא לא בבניין, בן אדם שהוא בחלקה, אני רק אפתח את ההרמוניקה, אוקי, הוא על גבי מיקום, הוא על גבי מיקום שזה אמור להיות חנייה בפועל, והיום, מה זה?

דליה אלפסי:

המבקשים לא פה.

אליעזר ראוכברגר:

אין מתנגדים?

דליה אלפסי:

מתנגדים כן,

אליעזר ראוכברגר:

המבקשים?

דליה אלפסי:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא הגיעו?

אלדד רבינוביץ:

הוא אמר שיש איש נכה, אולי קשה לו להגיע.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

מני רחימוב:

רק שנייה, זה לא נפתח לי.

דליה אלפסי:

זה חדש.

מני רחימוב:

פריימן. לא, לא, זה דברו עם יאיר.

דליה אלפסי:

הוא בדרך?

מני רחימוב:

מזמן, לפני הוועדה?

דליה אלפסי:

כמה זמן? יש לך את הטלפון שלו?

מני רחימוב:

כן, כן. (מספר טלפון). הבעלים בחו"ל.

אליעזר ראוכברגר:

מה הבעלים?

מני רחמוב:

נראה לי שהוא בחו"ל.

אליעזר ראוכברגר:

חו"ל?

מני רחמוב:

עכשיו, כן.

(מדברים ברקע)

דליה אלפסי:

הוא הגיע.

אליעזר ראוכברגר:

הוא הגיע? אוקי,

מני רחמוב:

אבל מה שכן המתנגד, הוא נמצא ב - , נגיד אם זה החלקה שלנו, אני אסביר, יש כאן את החניות שהיו חניות חיצוניות כאלה, שהוא הפך את זה איכשהו למשרד תיווך, עורך הבקשה טוען שאין היתר, וכנראה שיש איזה עבירת בנייה.

אלדד רבינוביץ:

זה גראג' כאילו?

מני רחמוב:

מה?

אלדד רבינוביץ:

זה גראג' זה כאילו, זה אמור להיות פתוח, או זה אמור להיות סגור?

מני רחמוב:

אולי גם אם זה היה אמור, הנה זה, זה החלק, גם אם זה אמור להיות סגור, עדיין זה לא אמור להיות משרד,

אלדד רבינוביץ:

בוודאי, לזה המתנגד.

מני רחמוב:

והוא מתנגד לו, שהוא פוגע לו פה בחלונות שיש לו, זה פוגע לו באור אוויר,

אלדד רבינוביץ:

כבעל זכויות בנכס?

מני רחמוב:

אני חושב שכן, צריך לראות את זה,

אלדד רבינוביץ:

(לא ברור) יש גם דירה בעצם הנכס.

יואל שבת:

המבקש הוא (לא ברור)?

אליעזר ראוכברגר:

לנכה.

יואל שבת:

כל הדבר הזה?

מני רחמוב:

מה?

יואל שבת:

כל הסיבוב הזה?

מני רחימוב:

כן, כל זה,

יואל שבת:

זה שייך אליו?

מני רחימוב:

לא, זה משותף, זה גינה משותפת,

אליעזר ראוכברגר:

זה קומה שלישית, לאיזה קומה זה?

מני רחימוב:

לא, זה ממפלס של הרחוב ל - , לכניסה לבניין, אני אראה לכם,

אליעזר ראוכברגר:

כזה פער בין הכניסה לבניין,

מני רחימוב:

זה רחביה.

יואל שבת:

אתה רואה שמה את כל צמחייה, חנייה, מה הוא עושה שמה?

אליעזר ראוכברגר:

מה הפער?

אלדד רבינוביץ:

הרב לייזר,

מני רחימוב:

מה? הוא עושה רמפה?

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יואל שבת:

מה? יש שמה צמחייה או מה?

מני רחימוב:

כן, כן,

יואל שבת:

כל הירק הזה,

מני רחימוב:

זה סוג של,

יואל שבת:

הוא עוקר הכול ועושה שמה רמפה?

מני רחימוב:

הוא קיבל, הוא קיבל אישור שפ"ע, שצריך לשלם איזה 100 ומשהו אלף שקל ערבות, כן, כן.

יואל שבת:

בפרונט של הבניין את כל הדבר הזה? אי-אפשר איזה מעלון או משהו, מה? למה לא מעלון?

מני רחימוב:

הנה, כאן אתם רואים את זה,

אלדד רבינוביץ:

הוא דתי, הוא לא יוצא בשבת?

מני רחימוב:

זה הרמפות, זה ההפרש של גבהים מהרחוב.

אליעזר ראוכברגר:

זה לא הפרש גבוה, ומעלון הוא לא יכול להרכיב שם? כאילו כל האירוע הזה?

אליעזר ראוכברגר:

כנה נכה? הוא עם כיסא גלגלים?

מני רחימוב:

אני הבנתי שכן.

אליעזר ראוכברגר:

אז זה אפשר עם כיסא גלגלים?

מני רחימוב:

אני הבנתי שהמבקש הוא נכה, עורך הבקשה הוא ימציא את כל, הוא יוכח את הכול פה, שיהיה (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

מה פער הגובה, יש פה מידות?

מני רחימוב:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

יש פה זה? 3,770,767 מטר?

מני רחמוב:

3 מטר.

יואל שבת:

צריכה להיות ב – 5%, כמה רמפה? 20%? נראה לי עד 15, 20 אחוז.

מני רחמוב:

8.

יואל שבת:

8%, כן, 8%.

מני רחמוב:

8%.

אליעזר ראוכברגר:

כיסא גלגלים,

מני רחמוב:

זה בנגישות, זה מאושר, זה מאושר ע"פ יועץ.

אליעזר ראוכברגר:

כיסא גלגלים 8%.

מני רחמוב:

עכשיו, מה שחשוב,

אליעזר ראוכברגר:

הוא צריך להחזיק חזק. מה?

דובר לא מזוהה:

מאוד חזק.

מני רחמוב:

אני אפתח את הגינה הזאת,

יואל שבת:

אבל בדרך כלל עושים 5%, הם כנראה אין לך מספיק שטח,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כנראה שאין אפשרות,

יואל שבת:

אני, אני הייתי,

מני רחמוב:

אין אפשרות, למה הוא חייב להגיע למגרש.

יואל שבת:

למה לא מעלון?

מני רחמוב:

הוא חייב להגיע למגרש, בוא נשאל את עורך הבקשה שיגיד לנו מה האופציה. רק שנייה, אני, הסתבר לי.

יואל שבת:

כן, כן, זה (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

מעלית של קומה, לא, זה מעלית של קומה.

יואל שבת:

אתה נכנס לדבר כזה,

אליעזר ראוכברגר:

הוא (לא ברור) לחדר,

יואל שבת:

אתה יודע, בדיוק.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יואל שבת:

כזה,

אליעזר ראוכברגר:

אף אחד לא משתמש בו, אולי ישתמשו פעם אחת ב – 5, מה?

יוחנן וייצמן:

למה לא עשו זה?

אליעזר ראוכברגר:

שנשאל אותו, הם ביקשו לפחות. 3 מדרגות.

מני רחימוב:

הנה זה הצילום שיש לנו ממנו.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אפשר להכניס אותם? הבנו את הרעיון.

מני רחמוב:

בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

ומה הוא מתנגד, בגלל (לא ברור)?

מני רחמוב:

הוא אומר שיש לו חלונות בצד, אתה רואה, זה,

אליעזר ראוכברגר:

זה מכער?

מני רחמוב:

מה? לא, אתה רואה זה היה חנייה שנהפכה למשרד, יש לו פה בצד, בצד יש לו חלונות שאומר שברגע שיעשו את הרמפה, אז זה יפגע לו באור, באוויר,

אליעזר ראוכברגר:

המשרד הזה הוא חוקי שמה? הוא בהיתר? לא בהיתר, זה נראה יותר כמו איזה חדר אשפה.

מני רחמוב:

שעורך הבקשה יוכיח.

אליעזר ראוכברגר:

זה חדר אשפה שסוגרים.

יואל שבת:

מה? זה? למה? זה חנות, זה שתי חנויות, מה?

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא אומר שלא, חניות,

נלי צדוק:

נראה משרד של זה, מני,

יואל שבת:

כן, זה חנייה, שזה היה מוסך, רואים. יכול להיות שכבר ברישומים המאוחרים,

אליעזר ראוכברגר:

הנכה לא הגיע.

יואל שבת:

בסדר, יש עורך הבקשה בוא.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, רבנו (לא ברור), רבינו, רבנו.

עו"ד דוד ישי:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

אפשר להציג את ההתנגדות.

עו"ד דוד ישי:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

תציג את ההתנגדות,

עו"ד דוד ישי:

נציג, נציג.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

עו"ד דוד ישי:

אני עו"ד דוד ישי.

אליעזר ראוכברגר:

אתה מייצג אותו?

עו"ד דוד ישי:

כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה אדוני.

עו"ד דוד ישי:

אני רק רוצה לפני כן, להגיד כמה דברים, ראינו את התגובה של החבר'ה, אנחנו לא מתנגדים בגדול לנגישות, אין לנו בעיה עם נגישות.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

עו"ד דוד ישי:

אבל יש אלטרנטיבות, הרבה יותר טובות לנגישות, ואני אציג יותר מזה, יש את האלטרנטיבה שאדריכל שלהם עצמו, הציג לנו בפגישה שישבנו לנסות לפתור את העניין. והאלטרנטיבה הזאת, זה של אדריכל שלהם. זה האלטרנטיבה שלהם. עכשיו היא ממש לא פוגעת ומתאימה, הנה זאת הרמפה.

אליעזר ראוכברגר:

תן לי לשאול אותך שאלה מקדימה.

יואל שבת:

מהצד, כן.

אליעזר ראוכברגר:

תן לי שנייה לשאול אותך שאלה מקדימה, מה הסטאטוס שלו בכלל הזכות שלו פה להתנגד?

עו"ד דוד ישי:

יש לו יחידה בבנין,

אליעזר ראוכברגר:

יש לו יחידה בבניין?

עו"ד דוד ישי:

בטח.

אליעזר ראוכברגר:

יחידת מגורים,

עו"ד דוד ישי:

לא רק מגורים, יש לו עסק, יחידת עסק בבנין,

אליעזר ראוכברגר:

היא בהיתר?

עו"ד דוד ישי:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

היתר?

עו"ד דוד ישי:

40 שנה, כן,

אליעזר ראוכברגר:

40 שנה לא רלוונטי, שאלתי אם היא בהיתר.

עו"ד דוד ישי:

תיכף אתה תראה את החלונות, אני אומר לך,

אליעזר ראוכברגר:

עזוב את החלונות, שאלתי אותך אם היא בהיתר,

עו"ד דוד ישי:

אז אני לא מכיר את כל ההיתרים שם, אני אומר לך שהוא משלם בעסק הזה 40 שנה, ויותר
מזה, החנינה ב – 68 אם אתה יודע, נתנו חנינות לכולם, גם לו ב – 68, העסק הזה פועל,

אליעזר ראוכברגר:

68 זה יותר מ – 40 שנה.

עו"ד דוד ישי:

נכון, אז הנה, אז אני אמרתי לך 40, אז קצת יותר, אוקי, זה אחד. דבר שני,

אליעזר ראוכברגר:

לפי הרישום, לפני הנתונים שבידינו זה בלי היתר, אלא חנייה,

עו"ד דוד ישי:

אני לא יודע,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא, לא חנות ולא עסק.

עו"ד דוד ישי:

אז הנה תסתכל, תביא לו את כל הזה, תביא לו את כל הזמן שנים, מכל השנים. עכשיו מעבר לזה, גם ברמה, אתה יודע מה? גם כתושב בשכונה,

אליעזר ראוכברגר:

לא רלוונטי,

ישראל קלרמן:

מה רואים שם?

עו"ד דוד ישי:

בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

רישיון עסק.

ישראל קלרמן:

רישיון עסק, מה הקשר?

אליעזר ראוכברגר:

לא רלוונטי

עו"ד דוד ישי:

בסדר, אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

לא רלוונטי,

עו"ד דוד ישי:

אנחנו נטען, ואני,

אליעזר ראוכברגר:

אני מדבר עכשיו היתר בנייה,

יואל שבת:

רשום בהיתר, או לא רשום.

ישראל קלרמן:

רלוונטי, היתר בנייה,

אליעזר ראוכברגר:

חנייה,

יואל שבת:

לא, אבל כמה?

אליעזר ראוכברגר:

חנייה,

יוחנן וייצמן:

רחביה, נו, אתה לא מכיר את ה - ?

אליעזר ראוכברגר:

מוסך, חנייה,

עו"ד דוד ישי:

מוסך, מוסך,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

עו"ד דוד ישי:

מוסך, רשום מוסך.

דובר לא מזוהה:

נו ו - ? אם זה רשום מוסך, אז מה?

אליעזר ראוכברגר:

אתה עושה עבירת בנייה.

דובר לא מזוהה:

שהעירייה ביד אחת יכולה לקחת,

אליעזר ראוכברגר:

אבל יש כאלה בלי סוף, גם אם אתה מחר תבנה פה, גם אם מחר תבנה פה מגדל של 40 קומות, בלי היתר, אתה תשלם ארנונה, זה חוק.

עו"ד דוד ישי:

זה ברור,

אליעזר ראוכברגר:

זה יד אחת, וזה יד שנייה,

עו"ד דוד ישי:

לא,

יוחנן וייצמן:

מה לעשות? ככה זה,

עו"ד דוד ישי:

ניתנה חנינה ב – 68.

אלדד רבינוביץ:

שלך בטאבו?

עו"ד דוד ישי:

את הזה,

אליעזר ראוכברגר:

אז תביא, אם יש לך תביא,

ישראל קלרמן:

מה זה קשור (לא ברור) עכשיו? גם לא, עבירה מתמשכת.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, זה לא משנה,

עו"ד דוד ישי:

לא, אבל הייתה פה חנינה, לא, אבל ב – 68, נתנו להם,

ישראל קלרמן:

אין בעיה,

עו"ד דוד ישי:

רק שנייה, רק שנייה, קודם כל מה שאני בא ואומר, מעבר למה שאתה אומר, בוודאי שיש לו פה זכויות להתנגד, כי יש לו זכויות בבניין, אתה יודע מה? גם אם י שלו מחסן, אז אני אומר לך מה אני יודע,

אלדד רבינוביץ:

אני רק רוצה לשאול,

עו"ד דוד ישי:

מחסנים,

יואל שבת:

זכויות,

עו"ד דוד ישי:

מה? יש לו זכויות,

אלדד רבינוביץ:

אני רוצה לשאול,

ישראל קלרמן:

אני שואל אותך היום, (לא ברור),

אלדד רבינוביץ:

רשום בטאבו?

עו"ד דוד ישי:

רגע, חבר'ה, רגע, אנחנו רוצים, רגע אבל אפשר להעלות,

אליעזר ראוכברגר:

חברים, בואו, (לא ברור) בואו, מסודר, שנייה, שנייה, סליחה עו"ד ישי,

עו"ד דוד ישי:

אני יודע,

אליעזר ראוכברגר:

עו"ד ישי, אתה רוצה מסודר? בבקשה,

עו"ד דוד ישי:

מסודר.

אליעזר ראוכברגר:

אני רק שאלתי, אתה באת לפה, כאילו אתה תוקף אותנו, הכול בסדר,

עו"ד דוד ישי:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

אין שום בעיה, מסומן כמוסך, עכשיו תמשיך לטעון.

עו"ד דוד ישי:

הכול בסדר, יש וועדת ערר,

אליעזר ראוכברגר:

מסומן, יש וועדת ערר, אם יש וועדת ערר, אז בוא תלך ישר, למה לבוא לפה?

עו"ד דוד ישי:

הכול בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

אל תבזבז את זמננו, בוא, סליחה, ישראל, ישראל,

עו"ד דוד ישי:

אנחנו יודעים,

אליעזר ראוכברגר:

סליחה אדוני, אתה תענה לי עכשיו למה שאני מדבר איתך.

עו"ד דוד ישי:

למה אתה צועק?

אליעזר ראוכברגר:

כי ככה, כי אתה עכשיו לא, כי אתה מתנהג (לא ברור) שצריך,

עו"ד דוד ישי:

אתה לא יכול לצעוק עלי.

אליעזר ראוכברגר:

מה? אתה אל תגיד לי מה לעשות, בסדר?

עו"ד דוד ישי:

אז תן לי,

אליעזר ראוכברגר:

אני אתן לך, רק אתה לא מתנהג כמו שצריך להתנהג בבקשה.

עו"ד דוד ישי:

אני מבקש ממך לא לצעוק.

אליעזר ראוכברגר:

וועדת ערר, גם היית מתנהג ככה? לא,

עו"ד דוד ישי:

לא לצעוק עלי.

אליעזר ראוכברגר:

אני אצעק עליך, כמה שאני רוצה,

עו"ד דוד ישי:

לא לצעוק עלי.

אליעזר ראוכברגר:

כל עוד לא תתנהג כמו שצריך בוועדה, אני אצעק.

עו"ד דוד ישי:

אני מבקש לא לצעוק.

אליעזר ראוכברגר:

אתה יכול לבקש, ואני לא מקבל את בקשתך. אני אצעק ככל שאני מבין שמגיע לצעוק.

עו"ד דוד ישי:

(לא ברור) תרבותי, ואני אציג,

אליעזר ראוכברגר:

נכון, ואתה לא מתנהג כמו בן תרבות.

עו"ד דוד ישי:

מה פתאום,

אליעזר ראוכברגר:

ממש לא, ממש לא,

עו"ד דוד ישי:

אז תן לי לטעון,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, אמרתי תטען, אנחנו מתייחסים לזה כמוסך, עכשיו תטען, מה שאתה רוצה,

עו"ד דוד ישי:

תעשה מה שאתה מבין, אני לא,

אליעזר ראוכברגר:

כל עוד לא הגשת לי מסמכים אחרים, הכול בסדר, אוקי,

עו"ד דוד ישי:

אדוני היקר,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

עו"ד דוד ישי:

יושב ראש הוועדה, תן לי לטעון,

אליעזר ראוכברגר:

שנייה, שנייה, תן לו לטעון,

עו"ד דוד ישי:

ואדוני יבין,

אליעזר ראוכברגר:

אני רק רוצה לשאול אותך שאלה, אם ה - , אני רק רוצה לשאול אותך שאלה, אם כבר מראש,
אתה אומר יש וועדת ערר, בשביל מה אתה מבזבז את זמננו?

עו"ד דוד ישי:

אני בא ואומר, דבר פשוט, כי אני מרגיש פה, שלא נותנים לי אפילו להוציא מילה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא,

עו"ד דוד ישי:

ישר תוקפים אותי מכל הכיוונים, אני לא רגיל למקרה, כזה,

אליעזר ראוכברגר:

סליחה, סליחה, אני אתן לך לטעון, כשאתה רוצה, אני רק שאלתי שאלה, מה הסטאטוס שלו.
על זה לא היה לנו ויכוח, ואתה בא ואומר לי 68, ואתה אומר עוד כל מיני דברים וזה בסדר, רק
אתה לא מציג מסמכים זה הכול. מה שהצגת לי, לא רלוונטי. זה הכול,

עו"ד דוד ישי:

אני יכול לטעון את הטענה?

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו אתה יכול לטעון מה שאתה רוצה,

עו"ד דוד ישי:

תודה רבה, תודה רבה.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

עו"ד דוד ישי:

אני טוען בכמה מישורים, אחד, רחביה היא שכונת גנים, עכשיו יש לבן אדם זכות קניינית שם, אתה תקרא לזה מה שאתה רוצה יש לו זכויות קניינית, ויש לו תת חלקה נפרדת. תגדיר את זה, איך שתגדיר את זה, אנחנו את הפסיקה מכירים.

אליעזר ראוכברגר:

לא התווכחנו על זה,

עו"ד דוד ישי:

עכשיו, נכון, עכשיו אני בא ואומר דבר כזה, יש פה חלופה מצוינת, אפשרית, הבאנו אישור מהנדס כאן, שמה שהם טענו בעל פה, כביכול שאין היתכנות הנדסית, זה לא הגיוני. יש היתכנות הנדסית, יש היתכנות תכנונית שלא אנחנו המצאנו אותה, הצד השני המציא את זה, אלא שלא מתאים להם את זה ברמה,

אליעזר ראוכברגר:

תן למני את החוות דעת ההנדסית,

עו"ד דוד ישי:

רגע, אבל שנייה, תן לי להשלים, אני אתן לך הכול, רק שאני אשלים,

אליעזר ראוכברגר:

למני, תוך כדי דיבור שיסתכל, זה הכול.

עו"ד דוד ישי:

בסדר גמור. זה אדריכלות שלהם, לא שלנו, אוקי, זה הסכמנו. אגב זה היה מוסכם, זה היה פתרון מוסכם, סליחה אני מתנצל, זה היה פתרון מוסכם שלנו, אלא שהם חזרו מהתיק פתרון המוסכם, כאן הרמפה נכנסת לכאן, אוקי, וזה הנושא ההנדסי, זאת החוות דעת ההנדסית.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

עו"ד דוד ישי:

עכשיו אפשר להתעלם מוועדת שימור, אפשר לפגוע ברחביה, ואפשר גם לא, ועכשיו אנחנו אומרים במהות אין לנו בעיה, יש צורך יש כאן אנשים שהם, עם מוגבלויות, אין לנו בכלל בעיה עם זה, אבל בוא נעשה את זה, בצורה מסודרת, בצורה נכונה, הרמפה הזאת זה זה עבר גם את ה - , גם את לפי מה שהבנתי את הדרג המקצועי בעירייה, וגם אותנו, ובהסכמה ישבנו איתם בהסכמה לא מחפשים להתנגד לשם התנגדות.

אליעזר ראוכברגר:

מני, אתה מכיר את זה?

מני רחמוב:

לא,

עו"ד דוד ישי:

אז הנה, אז הנה, פה אדריכל יאיר שלהם,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) אתה מכיר את זה? אתה אומר שזה עבר את הדרג המקצועי,

יואל שבת:

אולי אחריכם, אולי לא יודע,

עו"ד דוד ישי:

מתנצל, מתנצל.

אליעזר ראוכברגר:

יש ראש צוות,

עו"ד דוד ישי:

לא, לא זיהיתי אותך לרגע, אני מתנצל, לא זיהיתי לרגע.

מני רחמוב:

יכול להיות שזה הוצג בין הצדדים, לנו לא.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, אני אומר מבחינתי יש ראש צוות, שאלתי אותו אם הוא מכיר את ההצעה הזאת, זה הכול.

עו"ד דוד ישי:

הצגת להם את זה, לא?

יאיר פריימן:

לא, הצגנו,

עו"ד דוד ישי:

לא הצגתם? בינינו.

יאיר פריימן:

אמרנו שנקבל הסכמה.

מני רחיימוב:

ברגע שזה מאושר,

עו"ד דוד ישי:

אוקי, אוקי, אז אני הבנתי, אוקי, אז בסדר, אתה מתקן אותי, בסדר גמור.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

עו"ד דוד ישי:

בגדול יש כאן את השיפוע,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה לא מונע ממך להציג את זה, כן?

עו"ד דוד ישי:

בסדר, יש פה את השיפוע המתאים, לפי מה שאנחנו מבינים,

אליעזר ראוכברגר:

כמה כמה אחוז?

עו"ד דוד ישי:

6% נדמה לי, כמה זה? זה יותר, 8%, 8%. אז היה יאיר (לא ברור), והוא גם מתקן אותי, כי ישבנו אצלו במשרד, ניסינו להגיע לפתרונות, עכשיו ראינו בתגובה שלהם להתנגדות, שהם טענו שהנדסית אין לזה היתכנות, הבנו, הבאנו מהנדס לשטח, הורדנו מהנדס מכובד לשטח, אומר במפורש, שיש היתכנות, אין שום בעיה, אז לבוא לטעון בסתמיות, ובכלליות, שאין היתכנות, אני חושב זה לא רציני. שוב פעם, יש כאן את רחביה, אנחנו ראינו גם את חוות דעת של שימור, שהיא מתנגדת, ובצדק. אין סיבה לעשות את הסלאלום הזה מול הזה שלו.

אליעזר ראוכברגר:

בוא נשמע את יאיר.

עו"ד דוד ישי:

רק שנייה, אני רק אשלים, אני רק אשלים את הטיעון,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, בבקשה.

עו"ד דוד ישי:

עכשיו עוד דבר אחד, נטען כאן, אולי בשוגג, אני לא, אני לא אטיל דופי באף אחד, בטח לא יאיר, שישבנו ברוח טובה.

אליעזר ראוכברגר:

סליחה שנייה, סליחה שנייה שאני שואל, ההצעה שאתה מציע החדשה, היא לא תזיק לשכנים אחרים? היא לא תפגע בשכנים אחרים?

עו"ד דוד ישי:

לא, אני אראה לאדוני,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לפני התיאום איתנו, אני שואל עכשיו לגבי שכנים אחרים, אם הם לא יבואו, ויגישו התנגדות, כי זה (לא ברור),

עו"ד דוד ישי:

שהם (לא ברור), הבאנו אישור.

אליעזר ראוכברגר:

זה הבנתי, אני רק שואל עכשיו,

יואל שבת:

תעשה (לא ברור) שביל שקיים,

עו"ד דוד ישי:

כאן, הם עוברים מכאן, יש להם את התוכנית,

יואל שבת:

תעשה זום – אין, תעשה זום אווט, רגע, מני.

עו"ד דוד ישי:

תעשה משמה,

מני רחמוב:

הנה אני עושה את זה, אני מציג את זה,

עו"ד דוד ישי:

זה נכון משהו כזה, זה הולך ככה, ככה וככה.

אליעזר ראוכברגר:

יש פה חדר שינה,

עו"ד דוד ישי:

לא, זה לא מפריע לחדר שינה,

אליעזר ראוכברגר:

יש,

עו"ד דוד ישי:

להיפך, המעבר,

אלדד רבינוביץ:

זה שביל קיים?

עו"ד דוד ישי:

אותו דבר, זה נשאר אותו דבר,

אלדד רבינוביץ:

זה שביל קיים?

עו"ד דוד ישי:

זה לשינוי,

אליעזר ראוכברגר:

אתה עושה לו שיפוע.

אלדד רבינוביץ:

זה שביל קיים?

עו"ד דוד ישי:

אז מה? אבל אני שוב פעם (לא ברור), כן, יש פה ליד, יש את המדרגות,

אליעזר ראוכברגר:

כן, זה שביל קיים,

יואל שבת:

זה לא משנה, זה לא משנה,

עו"ד דוד ישי:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

עו"ד דוד ישי:

זה לא משנה,

אליעזר ראוכברגר:

הוא אומר לה הוא שיפוע,

עו"ד דוד ישי:

עכשיו,

מני רחמוב:

ככה,

אליעזר ראוכברגר:

הבן אדם שעולה, היה לו ככה, ועכשיו ככה,

עו"ד דוד ישי:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

לכן שאלתי, אם אתה אומר שהוא,

עו"ד דוד ישי:

סליחה, שנייה, פה, עכשיו ייתן רק מדרגות,

אליעזר ראוכברגר:

נכון,

עו"ד דוד ישי:

אז זה יבוא לצד המדרגות, גם שיפוע למחיר,

מני רחמוב:

זה השיפוע,

עו"ד דוד ישי:

זה לא מפריע לו, מי שישתמש במדרגות, ישתמש.

מני רחימוב:

זה השיפוע, זה המדרגות,

עו"ד דוד ישי:

נשארים באותו, אותו דבר, זה לא, אין, להפסיק.

אליעזר ראוכברגר:

באיזה רוחב המעבר הזה?

עו"ד דוד ישי:

אולי יאיר ייתן תשובות יותר ממני.

צחי ברים:

אבל הוא אמר שיש לו,

אליעזר ראוכברגר:

כמה?

יאיר פריימן:

מטר וחצי יש לו,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני מדבר עכשיו על השיפוע, לא על המדרגות,

יאיר פריימן:

על השיפוע, אנחנו לא רוצים, פחות מ – 8%,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, באיזה רוחב אתה מציע, את המעבר החדש? או ההוא מציע, לא משנה.

יאיר פריימן:

מה שקיים, אין לנו הרבה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא אומר אני משאיר את המדרגות, ויוצר לידו,

יאיר פריימן:

מעבר לפני, המעבר שקיים בהמשך.

מני רחימוב:

ברוחב המדרגות,

יאיר פריימן:

המדרגות יזוזו הצידה.

דובר לא מזוהה:

הוא יוצר פה מדרגות,

יואל שבת:

נכון? אם אני לא טועה?

מני רחימוב:

כן, כן,

יואל שבת:

המדרגות מעתיקים אותם לפה,

מני רחימוב:

וכל זה, רמפות.

יואל שבת:

ופה, ופה,

עו"ד דוד ישי:

פודסט משותף.

יואל שבת:

עכשיו, בדיוק, ואז, כשאתה מתחבר מפה,

אליעזר ראוכברגר:

בדיוק, עכשיו הבנתי, כן, טוב.

עו"ד דוד ישי:

עכשיו עוד דבר לגבי הנושא של, היה כאן, בתגובה ראיתי שכתוב שלא היו חלונות בכלל ל - ,
ליחידה של לקוח שלי לא היו בכלל חלונות. אז אני מראה את זה בכל ההיתרים היחידה הזאת
נמצאת, בכל ההיתרים גם הישנים, יש היתר קודם, הנה החלונות של הלקוחות, מתייחסים ל -
 , מתייחסים להיתרים הקודמים לחלונות של הלקוח שלי.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

עו"ד דוד ישי:

גם בהיתר שלהם, אגב, גם בשלכם, אתם מציינים את החלונות, אבל זה היתר מספר, אני אציין
את ההיתר, היא 2002/173.03,

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

עו"ד דוד ישי:

והיתר מספר 110439, החלונות נמצאים, המצב הקיים נמצא, זה מופיע שם, החלונות.

אליעזר ראוכברגר:

תודה. יאיר,

עו"ד דוד ישי:

אני רוצה רק שנייה, אתה רוצה להוסיף עוד משהו?

דובר לא מזוהה:

לא,

עו"ד דוד ישי:

לא, תודה רבה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, רק את שמך לפרוטוקול בבקשה.

יאיר פריימן:

יאיר פריימן, עורך הבקשה. אני אקדים ואומר, שנעשה מאמצים כן להגיע בין הצדדים לפשרה, אני כמו שהוא אמר, אני ישבתי איתם יותר מפעם אחת, אם אני לא טועה,

עו"ד דוד ישי:

ישבנו פעם, אבל דיברנו כמה פעמים,

יאיר פריימן:

דיברנו כמה פעמים, ישבנו פעם אחת, אני הצגתי את התוכנית החלופית, עם התוכנית החלופית שהגעתי, אגב אני אתחיל הפוך, התוכנית שאני מגיש כרגע, מתבססת על היתר שניתן לבניין, הבניין הזה קיבל היתר עם רמפה כזאת, הגיש אותה בזמנו ניסים דלאל זיכרוננו לברכה, הוא היה לו דירה בבניין, הוא הגיש את הבקשה, הוא הוציא היתר בפועל, ולא נבנה. אני כן אוסיף,

אלדד רבינוביץ:

לפני כמה שנים זה היה?

יאיר פריימן:

מה? מה?

אלדד רבינוביץ:

לפני כמה שנים זה היה ההיתר הזה?

יאיר פריימן:

אתה רוצה שאני אגיד לך מדויק.

אליעזר ראוכברגר:

את הנוסחים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כולם זה,

אליעזר ראוכברגר:

לא לרמפה לבד, הבניין, לא, הוא אומר שהבניין, קיבל היתר עם רמפה,

אלדד רבינוביץ:

זה ההיתר המקורי?

יאיר פריימן:

,02/173.2

אליעזר ראוכברגר:

זה היתר של הבניין המקורי?

עו"ד דוד ישי:

לא, מה פתאום,

אליעזר ראוכברגר:

היה היתר לרמפה לבד?

יאיר פריימן:

היתר לרמפה, ולמעלית לבד.

אלדד רבינוביץ:

מאיזה שנה?

אליעזר ראוכברגר:

הבנתי,

יאיר פריימן:

ב – 2014, 2014 הוועדה מחליטה לאשר, ב – 26.5.2014 אישרה הוועדה בקשה לתוספת חנייה, ורמפה צמודה לקיר המתנגד.

אליעזר ראוכברגר:

ואז הוא התנגד?

יאיר פריימן:

לא,

עו"ד דוד ישי:

אנחנו לא מכירים את זה בכלל, אנחנו בדקנו אותו, לא ראינו בכלל דבר כזה, זה חדש לי, מה שהוא אומר לי זה חדש לי.

יאיר פריימן:

תיק 2000, אני מציין את התיק 02/173.2, אני אוסיף ואומר, אני אחדד, כי כן חשוב לי, אני חושב שבזמנו לא היה נושא, לא הדגישו את הנושא של הנגישות, ביחס ל גובה שיפועים, כשאני הגשתי את התוכנית מלכתחילה, הגשתי בהתאם למה שניסים דלאל, זיכרונו לברכה

הגיש. הגעתי לדיירים יש שמה אחד, שהייתה בזמנו אחראית על בתים משותפים, הייתה הרשמת או משהו, אמרה לי תקשיב לי אדוני, אני לא מוכנה לכזאת תוכנית, אמרתי לה - למה? אבל כבר הגישו. היא אומרת לי - זה לא עומד בתקנות נגישות, אמרתי לה - למה? אומרת לי - תבדוק את השיפועים, אתה לא עומד ב - 8% שיפוע, אמרתי לה - את יודעת מה? לא חשבתי לבדוק, הסתמכתי על ההיתר שניתן, אמרתי אני הולך לעשות שיעורי בית, הלכתי עשיתי שיעורי בית, והייתי צריך להגיע לכל הסלאלום הזה, אז זה לגבי התוכנית, כמו שהיא הוצגה, זה הסיבה, וזה המניע. עכשיו אני אגיע לתוכנית שהוצגה שעשיתי והצגתי אותה, על מנת לקבל את הסכמת שני הצדדים. התוכנית הזאת שהצגתי, שהוא הציג שעשינו, והיה באמת לייצר רמפה ושביל, יש לנו רק בעיה אחת, וגם אנחנו הבאנו חוות דעת הנדסית, הבעיה היא שיש קיר תמך, אם תרשו לי אני אוכל להראות לכם, יש פה הפרשי גובה, יש פה קיר תמך, הבקשה שלהם, ההצעה שלהם אפשר להקטין רק את התוכנית, הבקשה שלהם היא בעצם להגיע למקום הזה, ולהיכנס דרך החלל הבלתי חפור, ולהגיע לפה, יש לנו פה שתי בעיות, קודם כל המהנדס טוען, שהוא לא ידע מה זה חלל בלתי חפור, הוא אמר אני אחפור, אני מחר אגלה שמה סלע, הוא לא יודע מה זה. דבר שני, אומרת הקיר הזה, הוא קיר תמך, אל תיגע,

יואל שבת:

אבל אני לא ראיתי את זה בהצעה.

מני רחיימוב:

כן,

יאיר פריימן:

אתה רוצה להראות לך?

עו"ד דוד ישי:

זה לא חוות דעת הנדסית, הם כתבו את זה בלי מהנדס, אבל הם כתבו את זה ככה.

יאיר פריימן:

הנה חוות דעת,

יואל שבת:

בתוך,

עו"ד דוד ישי:

לא ראיתי חוות דעת הנדסית.

מני רחימוב:

זה הולך לחלל.

יואל שבת:

לא, לא,

מני רחימוב:

זה הכניסה הראשית, ופה זה מגיע,

יואל שבת:

לייצר את הכניסה הזאת.

מני רחימוב:

שטחים,

יאיר פריימן:

זה לייצר כניסה חדשה בעצם,

מני רחימוב:

כניסה לבניין,

יאיר פריימן:

ולתחיל לייצר לובי חדש לבניין, ושוב פעם, המהנדס אומר,

יואל שבת:

(לא ברור) לנו.

יאיר פריימן:

מה?

יואל שבת:

(לא ברור),

יאיר פריימן:

כן זה דרך חלל שאין לנו מושג מה הוא,

יואל שבת:

חלל, אז תבדוק.

יאיר פריימן:

אומר לי המהנדס, אומר לי המהנדס, תקשיב, בסופו של יום הכול מגיע בקיר תמך בבניין ישן מסבכת אותך. למה אתה צריך להיכנס לזה, למה אני רוצה? אני לא אחתום על דבר כזה, הבניין הזה מספיק ישן, אין לו חיזוקים, אין לו שום דבר, להוריד אם הקיר תמך הזה, שמבחינתנו הוא עושה פה מסה של אדמה, ולהתחיל להיכנס לפה, מעבר לזה, שזה קיר קונסטרוקטיבי של המקלט, כמו שניתן להבין אם חלק מהמשכו של המקלט, הוא אומר לי תשמע, אני לא הייתי נוגע, והוא מציג בחוות הדעת, הוא אומר, מעבר לנושא הזה, יש גם נושא של עלויות, אתם מייקרים עלויות. אני הבאתי לדיירים, אמרתי להם תקשיבו בואו ננסה, אמרו - תקשיב, אנחנו לא נכנסים הבניין, הבניין ישן גם ככה, אנחנו לא רוצים לגעת בו, לא רוצים להרע את הבניין ולעשות לו בלגאנים, ומעבר לזה, גם המהנדס כתב, העלויות הן גבוהות מאוד ביחס לתמורה,

יואל שבת:

בעצם רוב הדיירים בבניין, למעט האדון הנכבד הזה, רוצים את מה שאתה מבקש?

יאיר פריימן:

בוודאי, הם לא מוכנים, הם שולחים אותי לפה, הם אמרו לי - אלת את הפתרון החלופי. הם כעסו עלי בכלל שהצעת, אבל כמו שאמרתי, הייתי הכי שקוף איתם,

יואל שבת:

וכשהצעת להם את החלופה השנייה, הם לא הסכימו.

יאיר פריימן:

לא, הם אמרו לי - קודם כל בוא נביא מהנדס, הבאתי מהנדס, המהנדס כתב, ואז הם (לא ברור) תקשיבו, אתה גם מגדיל לנו עלויות, גם אתה נוגע בבניין קיים שאנחנו לא רוצים לגעת בו, אנחנו לא יודעים מה יקרה לו,

אליעזר ראוכברגר:

מה עם מעלון?

יאיר פריימן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

מה עם מעלון?

יואל שבת:

מעלון?

יאיר פריימן:

היה עם מעלון, יש לנו בעיה.

דובר לא מזוהה:

הצענו חלופה של מעלון,

יאיר פריימן:

קודם כל, קודם כל מעלון יש בעיה של מעלון שמה, דבר ראשון. היום (לא ברור) מעלון שם, דבר שני, מעלון זה משהו שהוא, לא, יש פה שכן.

יואל שבת:

זה מצוין, מה?

יאיר פריימן:

לא, לא, אני אסביר, יש פה שכן, יש פה שכן עם מרפסת שיושב על זה, הוא אומר לי, יהודי בשם ברונטשוין, יהודי מבוגר, הוא אומר לי - תקשיב טוב, אני לא צריך לראות פה אנשים, זז, שומע אותי, ככה אני יודע זה הליכה, מישהו עובר בהליכה הזאתי אומר לי בדרך כלל, זה אנשים מבוגרים, אדם צעיר לא יתחיל לעשות הסלאלום הזה, זה קשה, זה לא כיף. מי שיעלה מפה, הוא יעלה מפה, אני לא מנסה לייצר לי פה עוד בלגאן, תשמרו לי על השקט שלי.

אליעזר ראוכברגר:

כל ה - זז זה, זה א', גם כן יהיה רק נכה, אף אחד צעיר לא יעשה את ה - זז זה, זה דבר ראשון,

יואל שבת:

(לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

הדבר השני, כמה זה ה - זז זה, כמה זמן אורך 10 שניות? 20 שניות?

יאיר פריימן:

מעלון, המעלון הזה,

אליעזר ראוכברגר:

נו באמת.

יאיר פריימן:

תקדים,

אליעזר ראוכברגר:

לא רציני, כאילו אתה עושה, אתה מתאר תיאור, כאילו זה 10 דקות של זמזומים, כאילו זה הותקף ע"י (לא ברור) יתושים.

יאיר פריימן:

אני מייצג טענות שאמרו לי, אני לא, אני לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא, בסדר, אני לא בא אליך ברמה אישית בטענה, אני רק אומר בוא, אנחנו כולנו בני אדם ואנחנו יודעים כמה זמן אורך לעלות את ה - , את הסלאלום הזה, עזוב (לא ברור) עוד שנייה נגיע לשם.

יאיר פריימן:

קודם כל, מה שאמר לי, (לא ברור), הוא המבקש, הוא אומר לי, תשמע יש לי בעיה עם שבת, דבר ראשון. דבר שני, הוא אומר לי, אני לא יודע כמה,

אליעזר ראוכברגר:

לא (לא ברור).

יאיר פריימן:

מעבר לנושא של התחושה, לא יודע כמה זה יהיה בטיחותי עם כיסא גלגלים לעלות במעלון.

יואל שבת:

בטיחותי מאוד.

יאיר פריימן:

הוא אומר לי,

יואל שבת:

בטיחותי מאוד, תאמין לי,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אני אעשה לך טיול, אני אעשה לך טיול בעיר, תמצא עשרות כאלה, מה? מה השאלה בכלל?

יאיר פריימן:

אוקי, על כל פנים, על כל פנים, אני רק אסיים,

אליעזר ראוכברגר:

יש לך זכות תגובה אדוני.

יאיר פריימן:

אני רק אסיים ואומר, לבקשה הוגשו, שני שליש חתימות של הדיירים, מעבר למה שנדרש, בגלל נגישות מספיק גם פחות מזה.

צחי ברים:

כל השכנים, עם כולם שדיברת שהתנגדו (לא ברור), מעלון או רק השכן הזה מתנגד למעלון?

יאיר פריימן:

הם, אני הצגתי להם את הפתרון, רציתי שהם יגיעו איתם לשיבה.

צחי ברים:

זה הבנתי.

יאיר פריימן:

אמרו לי - לא. אמרתי להם,

צחי ברים:

אבל לגבי מעלון, אני שואל,

יאיר פריימן:

גם לגבי מעלון הועלה הנושא של מעלון,

צחי ברים:

השכנים לא רצו?

יאיר פריימן:

אז אני אגיד לך, לא דיברתי עם כולם, לא דיברתי עם כולם, דיברתי עם ארבעה שכנים, מתוך 7, שלאחד מהם יש שתי דירות, בסדר? והם,

אליעזר ראוכברגר:

זאת אומרת זה חמש.

יאיר פריימן:

זה חמש, נכון, חמש דיירים ביחס לתתי חלקות, והם אמרו לי, אנחנו מעלון לא רוצים, הוא אמר לי, איך אמר לי? (לא ברור) שזה מעלון מבחינתו זה מפריע לו לשבת. משה וייל אמר לי, גם הוא, גם הוא (לא ברור) את הטענה שזה, יציק לו פה, אתה יודע מה, זה עוד, זה מה שהוא אמר, אבל בעיקר, 5 דיירים, 5 בעלי חלקות, זה 4 דיירים, אמרו לי במפורש, תעשה לנו טובה, לא רוצים מעלון, רוצים רמפה כמוש אישרנו לנו פעם, רוצים ליישם את מה שאישרו לנו, זה הכול.

צחי ברים:

אישה עם עגלה שמגיעה כניסה יש לה (לא ברור) שיש.

יאיר פריימן:

לא, רק זה יהיה, אין לנו שום דרך אחרת.

צחי ברים:

הבנתי. אתה הבנת למה אין מעלון?

אליעזר ראוכברגר:

מה? טוב, כן,

עו"ד דוד ישי:

אני מבקש לגבי מעלון בדקנו גם את האפשרות, גם מעלון שבת.

אליעזר ראוכברגר:

מה שמפריע לך זה הפגיעה בחלונות.

עו"ד דוד ישי:

לא רק הפגיעה בחלונות,

אליעזר ראוכברגר:

בעיקר,

עו"ד דוד ישי:

בפועל, זה גוש בטון.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר, מכוער, בוא, יש לו, יש לו הסכמה של רוב הדיירים אז בסדר.

עו"ד דוד ישי:

אבל עדיין בגינה של כולם, וזה רחביה,

אליעזר ראוכברגר:

אבל אם לא היה את הפגיעה בחנות, לא היית פה.

עו"ד דוד ישי:

יכול להיות שלא, זה גם נכון, כן, אבל אנחנו פה גם בגלל זה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, בסדר, בסדר,

עו"ד דוד ישי:

אני רק אראה את הנושא, בדקנו גם את הנושא של מעלון, גם לבניין הזה, גם לשבת יש מעלונים לשבת, יציפיים. אז ברגע שאנחנו ראינו תכנון מוצע שלדעתנו טוב יותר אפילו ממעלון, אבל אין בעיה, אז אם הם לא רוצים בהסכמה לאותו תכנון, אז לפחות (לא ברור) מעלון, מעלון לא יפריע לנו. הרבה פחות פוגע. המטרה לא (לא ברור),

אליעזר ראובברגר:

אני שאלתי את השאלה,

עו"ד דוד ישי:

כן, אתה צודק, אבל אנחנו כבר היינו מוכנים לפי כן, גם עם מעלון, תודה. צירפנו את הדברים.

אלדד רבינוביץ:

אני מבין ש - , אני מבין שזה בעצם זה חנות מסחר, הוא לא גר שם. נכון?

עו"ד דוד ישי:

זה חנות,

אליעזר ראובברגר:

זה חנות, זה חנות.

עו"ד דוד ישי:

זה משרד תיווך.

אליעזר ראובברגר:

זה חנות, זה מסחר, כן,

אלדד רבינוביץ:

זה רשום כיחידה נפרדת?

אליעזר ראובברגר:

זה המשרד שלו.

אלדד רבינוביץ:

רשום כיחידה נפרדת?

יואל שבת:

כן, כן,

עו"ד דוד ישי:

כן, רשום כיחידה נפרדת.

דובר לא מזהה:

זה גם מעלון שבת, יכול להיות מעלון שבת.

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, הוא אמר העו"ד. טוב, תודה רבה לכולם, אנחנו ניכנס לדיון פנימי.

עו"ד דוד ישי:

תודה רבה לכם.

אליעזר ראוכברגר:

יום טוב.

עו"ד דוד ישי:

תודה רבה.

אליעזר ראוכברגר:

אני מתנצל אם,

עו"ד דוד ישי:

הכול בסדר, לפעמים מתלהטים, זה קורה, הכול בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

הכול בסדר.

עו"ד דוד ישי:

תודה רבה לכם.

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו לא מכירים מהיום, בסדר גמור. תודה.

עו"ד דוד ישי:

תודה.

אליעזר ראוכברגר:

יום טוב, המשך יום טוב לכולם, אנחנו ניכנס לדיון פנימי, תודה רבה.

צחי ברים:

רציתי לשאול,

עו"ד דוד ישי:

תודה רבה, יום טוב.

אליעזר ראוכברגר:

מני, מה אתה אומר?

אלדד רבינוביץ:

פתרון מכוער.

אליעזר ראוכברגר:

פתרון מכוער, אבל אני לא יודע אם יש לנו משהו אחר,

מני רחימוב:

אני מנסה להבין איפה, איפה למקם מעלון, בואו, בואו רגע, ננסה לזרום עם המעלון, מה הוא צריך? הוא צריך לחפור את כל זה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא ילך מעלון.

מני רחימוב:

לא, אני לא רואה איפה הוא יכול לשים מעלון,

אליעזר ראוכברגר:

אתה בשביל מעלון. אתה צריך עכשיו משלוח הודעות לפרסם עוד פעם, תקבל,

מני רחימוב:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

לא התנגדות אחת, תקבל 5.

מני רחימוב:

מה גם, שהם לא רוצים, יותר מזה, מה הוא יצטרך את כל זה לחפור, ולשים פה מעלון ואני לא יודע אם 1.27 מטר יספיק למעלון, לא,

צחי ברים:

לא, מעלון גם,

מני רחימוב:

אני לא יודע, הוא צריך גם מרווח תמרון.

אליעזר ראוכברגר:

בוא נאמר, שנכון שיש לשבת, והכול, נגיד שהכול בסדר, אתה תקבל פה התנגדויות יותר כפול.

מני רחמוב:

הם התנגדו,

צחי ברים:

הם מסכימים לזה, הם מסכימים לזה, כי בסוף זה גם עוזר להם.

אליעזר ראוכברגר:

נכון, ברור.

צחי ברים:

בסדר, אין בעיה,

אלדד רבינוביץ:

בן אדם רוצה להביא מכונת כביסה.

צחי ברים:

לא מכונת כביסה, הוא רוצה לבוא עכשיו, לסופר.

אליעזר ראוכברגר:

כן, בוודאי,

יוחנן וייצמן:

עגלה, כן,

צחי ברים:

עגלה מהסופר, עם הילד. השאלה רק מה הנזק שלו,

מני רחמוב:

את המעלון הם יכולים,

יואל שבת:

הם (לא ברור) ארבעה עצים, מה?

מני רחמוב:

נראה לי מטר וחצי, אבל איפה הוא יכול לשים אותה? אני מנסה להבין,

אלדד רבינוביץ:

זה בהכרח סוגר לו את החלונות?

צחי ברים:

זה מה שרציתי לראות.

מני רחמוב:

אני לא יכול לראות, אין לי,

יוחנן וייצמן:

הם יעשו את זה,

אלדד רבינוביץ:

(לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

אני מניח, אני מניח שהם אתה לא סוגר את החלונות, צריך לעשות שיפוע יותר גדול,

מני רחמוב:

אם אנחנו,

אליעזר ראוכברגר:

אם אתה מצמצם את זה, אם אתה מצמצם טיפה,

יואל שבת:

את החלק העליון אתה בוודאי כבר מגיע למפלס שהוא,

מני רחמוב:

תראה, היה את החלק הזה,

אליעזר ראוכברגר:

לא לצמצם, להתרחק לו מהחלון.

מני רחמוב:

אני אגיד לך, היה את ה - ,

אלדד רבינוביץ:

אם יש שם חלון,

מני רחמוב:

כשבחנו את התיק,

אלדד רבינוביץ:

הוא לא סוגר,

יואל שבת:

מגובה הכביש תראה, מגובה המדרכה פה,

אליעזר ראוכברגר:

יש לו שתיים.

יואל שבת:

לפה, לפודסט הזה, זה כבר גובה של 2 מטר.

דובר לא מזוהה:

2 מטר,

יואל שבת:

ופה מהנקודה הזאת לנקודה הזאת,

אלדד רבינוביץ:

חלון כאן, וחלון כאן, אפשר לדעת איפה החלונות שלו?

מני רחמוב:

כאן, כאן, אני אגיד לך בבחינת התיק עורך הבקשה ישב איתי, וניסינו לראות אולי אפשר להסיט את כל החלק הזה, לפחות איזה חצי מטר או מטר לכאן,

אליעזר ראוכברגר:

זה מה שאמרתי,

מני רחמוב:

לעשות זה רצוה,

אליעזר ראוכברגר:

אבל הוא עושה שיפוע,

מני רחמוב:

הוא לא עומד בשיפועים, במטרז' של השיפועים שלו.

אליעזר ראוכברגר:

זה מה שאמרתי, זה יגדיל את השיפועים,

אלדד רבינוביץ:

אבל חלון אחד כן, נשאר לו? חלון כאן?

אליעזר ראוכברגר:

אין לו כאן.

דובר לא מזוהה:

סליחה רק הערה?

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, אסור לנו,

יואל שבת:

אסור לנו, אסור לנו.

אליעזר ראוכברגר:

אסור.

אלדד רבינוביץ:

צד אחד, בלי הצד השני.

יואל שבת:

אסור לנו.

אליעזר ראוכברגר:

אבל אסור לנו,

אלדד רבינוביץ:

צד אחד מצד שני,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא חוקי. מה אתה אומר?

אלדד רבינוביץ:

חלון אחד בעצם כן נשאר?

מני רחימוב:

זה החלונות,

אלדד רבינוביץ:

יש לו שני חלונות, לא הבנתי.

צחי ברים:

הנה נשאר חלון.

אלדד רבינוביץ:

הנה זה אבל, זה מצב קיים. זה לא המצב המבוקש.

אליעזר ראוכברגר:

זה החלון, לא, זה מצב קיים של החלונות, החלונות הוא לא נוגע.

צחי ברים:

אני שואל באיזה גובה עולה המעלון, ה - ,

מני רחימוב:

הנה זה, זה הגובה המקסימאלי,

אלדד רבינוביץ:

(לא ברור),

מני רחימוב:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

נשאר לו, לו אין לו בעיה שלוקחים לו חלון, לא מורידים לו, נצמדים לו, אבל לוקחים אז, לוקחים
לו את ה - , את המשמעות של החלון,

אלדד רבינוביץ:

(לא ברור) כאילו,

אליעזר ראוכברגר:

את הפרטיות, את האוויר, את האור,

צחי ברים:

בן אדם עומד הוא דופק לו בחלון, מה נשמע.

אלדד רבינוביץ:

כן, אבל, בסדר, זה לא הולכים פה כל הזמן, זה לא (לא ברור).

צחי ברים:

הולכים ללכת שמה כל הזמן.

אלדד רבינוביץ:

כן?

צחי ברים:

ברור.

יואל שבת:

עושה לו,

אלדד רבינוביץ:

זה עושה לי מאוד קשה,

צחי ברים:

לא,

יוחנן וייצמן:

היה לנו תמ"א,

אליעזר ראוכברגר:

בניין של 7 דיירים, כן,

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

אותו סיפור.

צחי ברים:

אני איתך שצריך לאשר את זה,

יואל שבת:

לא, שמה בסוף, לא, אבל שמה לא הייתה את הבעיה הזאת של החלונות,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, איך התייחסנו לאותם בעלי מוסכים.

יואל שבת:

למוסכים?

יוחנן וייצמן:

כן,

יואל שבת:

כדבר כל דבר ועניין, כ - ,

יוחנן וייצמן:

אישרנו להם 25 מטר,

יואל שבת:

אשרנו להם את זה, אשרנו להם את זה כחלון.

אליעזר ראוכברגר:

רשום, זה חנייה, אם היה שם חנייה, לא היה (לא ברור).

אלדד רבינוביץ:

זה אחד הדירות.

יואל שבת:

אשרנו את זה כחנות.

אליעזר ראוכברגר:

אז אולי פעם, אז אולי פעם לא נתנו את זה ככה, אבל עדיין אם יש שם חנייה, הוא לא היה,

ישראל קלרמן:

זהו, זה אחרון?

אליעזר ראוכברגר:

פרטיות בחנייה, מה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

את ההחלטה.

ישראל קלרמן:

לא, הוא קיבל החלטה.

אלדד רבינוביץ:

לא נשאר ארוחת צהריים?

אליעזר ראוכברגר:

הם הביאו.

ישראל קלרמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

יש,

עו"ד אילנית מיכאלי:

מה הייתה החלטה? מה החלטה? מה החלטה?

יוחנן וייצמן:

הוא רוצה את המנה שלך.

אליעזר ראוכברגר:

אין בעיה, שייקח. יש פה,

אלדד רבינוביץ:

אם אי-אפשר,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא רואה מה,

יואל שבת:

אני הייתי, אני הייתי מרחיק את המעלון מקצה המגרש,

אליעזר ראוכברגר:

לא שומע.

יוחנן וייצמן:

מה?

יואל שבת:

מרחיק את המעלון לקצה המגרש, ולא ליד הדייר, ממנו מייצר את ה - ,

יוחנן וייצמן:

בוא נראה איך זה עובד.

יואל שבת:

(לא ברור) הנוסף.

מני רחימוב:

הנה זה הגינה, זה הגינה, שאנחנו מדברים עליה,

אליעזר ראוכברגר:

זה העצים שאתם רואים, כן,

דליה אלפסי:

אין לנו זמן אבל.

אליעזר ראוכברגר:

הנה, בוא, בוא נראה את החלונות, הנה, הנה, זה החלונות, רואים פה.

מני רחימוב:

זה החלונות, נו, כנראה שהוא ייצמד אליו יותר, הוא יסתיר לו שם,

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא אוטם לו את החלונות, הוא פשוט בבינוי, בבינוי,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור)

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יוחנן וייצמן:

הוא רגליים.

יואל שבת:

כן, אבל אם יעשו את המעלון, אם יעשו את המעלון פה, ממש ליד, אתה יודע, פה,

מני רחמוב:

שנייה רגע, אני אגיד לך משהו,

אליעזר ראוכברגר:

את רוצה לסגור את ההקלטה רגע?

יואל שבת:

מני, החלטה,

מני רחמוב:

מעלון מה אמרת?

יואל שבת:

אני הייתי חושב,

מני רחמוב:

אתה רוצה את זה בתוכנית?

יואל שבת:

אני הייתי חושב דווקא, או, או את המעלון,

מני רחמוב:

ויהיה אז רמפה?

יואל שבת:

לייצר גשר לזה, שהמעלון לא יהיה ליד הדירה, המעלון יהיה פה, באזור הזה.

אלדד רבינוביץ:

אבל הם לא רוצים מעלון,

מני רחימוב:

הם לא רוצים,

יואל שבת:

מה?

מני רחימוב:

השכנים התנגדו,

יואל שבת:

אתה נכנס לתוך הדבר, ועולה למעלה.

מני רחימוב:

אין לו תימוכין, אין לו תימוכין, הם לא מוכנים.

יואל שבת:

לא הביא חתימות?

מני רחימוב:

לא, הם לא, הם אמרו לו מפורשות.

אליעזר ראובברגר:

אין לו חתימות,

מני רחמוב:

זה נכון על כולם, שפ"ע אבל אישרו את זה.

אליעזר ראוכברגר:

שפ"ע בסדר, שפ"ע לא מעניין אותם חלונות.

מני רחמוב:

לא, לא חלונות, אבל את כל העצים, וכל הגינות,

אליעזר ראוכברגר:

זה בסדר, זה הבנתי.

מני רחמוב:

בוא נבקש,

ישראל קלרמן:

מישהו רוצה קולה רגיל?

אליעזר ראוכברגר:

שנייה, רגע,

דליה אלפסי:

לא, סיימנו.

אליעזר ראוכברגר:

באמצע דיון, יכול להיות שזה (לא ברור), זה כבר יצא לזה היתר ב – 2014, מה יצא?

אלדד רבינוביץ:

מה אמרת?

אליעזר ראוכברגר:

ההיתר יצא ב – 2014, זה מתבסס על היתר שיצא.

מני רחימוב:

היתר יצא, אבל ההצעה שלהם, לא על זה.

אליעזר ראוכברגר:

לא על ההצעה הזאת?

מני רחימוב:

לא, על הצד, לכל האורך, אבל שמה הוא עושה לו כניסה נוספת, מציע שטחים,

אליעזר ראוכברגר:

לא, מה שהוא אמר זה על ה - , יצא היתר.

מני רחימוב:

אני לא חושב, לא היה לי.

אליעזר ראוכברגר:

ככה הוא אמר, שנייה לא, אנחנו עוד לא קיבלנו החלטה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

למה? יש החלטה?

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל מה אתה אומר? יואל,

יואל שבת:

אין לי משהו אחר, זה רק ההעברה הזאת.

יוחנן וייצמן:

אידיאלי זה לא, אבל אין ברירה.

יואל שבת:

נראה לי שזה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אם לא,

יואל שבת:

ממש,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אוקי, תראו, עשינו מאמצים להגיע שילכו להכרעה,

יוחנן וייצמן:

להגיע (לא ברור)?

אליעזר ראוכברגר:

עשינו מאמצים שיגיעו, סליחה להסכמה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

להסכמה.

אליעזר ראוכברגר:

דחינו הכרעה, הם ישבו הם ניסו, גם אנחנו פה בדקנו, הצעות נוספות, לא ראינו שיש היתכנות
לא ל - ,

יואל שבת:

לא להצבעה שהוגשה הבוקר.

אליעזר ראוכברגר:

לא להצעה ההיא, שהוא הציע, כי יש שמה חלל שלא יודעים מה שיש בו, יש שם קיר תמך. יש שם בעיה הנדסית, לכן, איך אומרים? בלב כבד, בלב כבד אני, אני מקבל את ה - , דוחים את ההתנגדות, ומאשרים את הבקשה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

שום שינוי?

אליעזר ראוכברגר:

בלב כבד?

עו"ד אילנית מיכאלי:

מה דוחים?

אליעזר ראוכברגר:

כן, דוחים את ההתנגדות.

נלי צדוק:

דוחים את ההתנגדות, מאשרים את הבקשה.

יואל שבת:

דוחים את ההתנגדות ומאשרים את הבקשה.

אליעזר ראוכברגר:

ובוא לא נשלח שבעצם בסוף זה אמור להיות חנייה, ולא משרד. לא, לא יהיה, זה אמור להיות,

אלדד רבינוביץ:

מבחינת היתר כאילו?

אליעזר ראוכברגר:

כן. אבל מה? מצד שני זה כבר ככה עשרות שנים.

אלדד רבינוביץ:

בעצם (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

נכון. מסכים איתך, אוקי, סיימנו? חברים, מקובל? אז בואו תסגור רק את ההקלטה. ארוחת צהריים תודה לכולם.

סיום הדיון